

KWARTALNIK MALTAŃSKI

WYDANIE SPECJALNE

▪ Modlitwa Zakonu Maltańskiego	str. 2	▪ Historia Domu Pomocy Maltańskiej	str. 10
▪ Od redakcji	str. 3	▪ Uroczyste otwarcie Domu Pomocy Maltańskiej	str. 12
▪ Pod Znakiem Krzyża Maltańskiego	str. 5	▪ Dom na co dzień	str. 13
▪ Działalność Związku	str. 7	▪ Kalendarium	str. 15
▪ Galeria <i>Z Drugiej Strony</i>	str. 8	▪ W kolejnym numerze	str. 17

rys. Wiesław Piotrowski

MODLITWA ZAKONU MALTAŃSKIEGO

Panie Jezu,

Któryś raczył mi zezwolić brać udział w zastępach

Kawalerów Św. Jana Jerozolimskiego,

Błagam Cię pokornie

Byś za wstawiennictwem Panny Świętej z Filermo,

Św. Jana Chrzciciela i Wszystkich Świętych

Pomógł mi pozostawać wiernym tradycjom naszego Zakonu

Wyznając religię rzymską, katolicką, apostolską

I broniąc jej przed bezbożnością,

Wprowadzając w czyn chrześcijańską miłość bliźniego,

A w szczególności w stosunku do biednych i chorych.

Daj mi pozatem potrzebne cnoty,

Aby wykonywać w myśl przykazań Ewangelii

Bezinteresownie i szczerze po chrześcijańsku

Te świątobliwe zamiary

Ku większej chwale Boga,

Ku pokojowi świata,

Ku dobru Zakonu Św. Jana Jerozolimskiego.

Amen.

Od redakcji

Minęło już 900 lat. Odkąd pobożne bractwo z Amalfi założyło w Jerozolimie Szpital, która dała początek istnieniu Zakonu św. Jana Jerozolimskiego, zwanego później Rodyjskim i Maltańskim.

Byli znani pod różnymi, potocznymi nazwami – joannici, szpitalnicy, rycerze rodyjscy oraz kawalerowie maltańscy, a jednoczyli się głosząc i realizując hasło „Tuitio Fidei et Obsequium Pauperum” - „Obrona Wiary i Posługa Ubogim (Chorym)”. Przez kilkaset lat zakon łączył walkę przeciw muzułmanom, broniąc Grobu Świętego oraz broniąc ludność śródziemnomorskich wybrzeży Europy przed atakami Turków i północnoafrykańskich korsarzy, z działalnością dobroczynną, prowadząc szpitale, przytuliska, opiekując się pielgrzymami, a także ofiarami wojen i kataklizmów.

W bieżącym roku obchodzimy Jubileusz 750 lecia Lokacji Poznania. Należy, więc z dumą wspominać fakt, że już w 1187 roku książę Mieszko III Stary oraz biskup poznański Radwan założyli nieopodal murów miejskich szpital – przytułek (xenodochium), sprowadzając do jego obsługi joannitów, którzy założyli tutaj swoją komandorię. Fundacja działała do lat 30 XIX wieku, kiedy to została rozwiązana decyzją władz pruskich.

Dzisiaj pamiątkami po blisko 700 – letniej działalności szpitalników są na stałe wpisane w pejzaż miejski dzielnice – Komandoria, Malta i Krzyżownicy oraz kościół pod wezwaniem św. Jana Jerozolimskiego za Murami – perełka architektury romańskiej Poznania wraz z późnobarokową kaplicą maltańską – miejscem wiecznego spoczynku ostatnich komandorów.

Nawiązując do tych chlubnych tradycji Związek Polskich Kawalerów Maltańskich, dzięki pomocy licznych krajowych i zagranicznych darczyńców oraz we współpracy z Kurią Archidiecezjalną, władzami administracyjnymi i samorządowymi Poznania i Wielkopolski, utworzył 10 lat temu Specjalistyczną Poradnię Onkologiczną przy Parafii św. Jana Jerozolimskiego za Murami w Poznaniu, realizującą program wczesnego wykrywania nowotworów piersi i ich leczenia, a 3 lata temu – Dom Pomocy Maltańskiej, działający jako Środowiskowy Dom Samopomocy w Puszczykowie, który zapewnia dzienną opiekę osobom niepełnosprawnym, jednocześnie prowadząc terapię zajęciową i ruchową.

Toteż nie ma przesady w stwierdzeniu, że poznańscy maltańczycy są najstarszą ponadnarodową i europejską instytucją w obchodzącym swój jubileusz Mieście.

W XV wieku Wielki Mistrz Zakonu Piotr d' Aubusson umieścił na znajdującej się na Rodos bramie, zwanej przez chrześcijan Bramą św. Katarzyny, a przez Turków Bramą Bazarową, grecki napis „Palitharo”, który oznacza – „Zniszczony powstaje na nowo”. Słowa te w pełni charakteryzują dramatyczne dzieje i postanie Zakonu Maltańskiego, który na przestrzeni wieków, przechodząc różne koleje losu, zawsze znajdował w sobie tyle siły i determinacji, aby w zmieniającej się sytuacji stale realizować dewizę „Tuitio Fidei et Obsequium Pauperum”, dostosowując swoje poczynania do coraz to nowych potrzeb w imię niezmiennego i wiecznego Imperatywu Miłosierdzia.

Maciej Koszutski

Wizyta Ambasadora Suwerennego Rycerskiego Zakonu
Maltańskiego J. E. Rogera di Giorgio

Szanowni Państwo!

*Macie dzisiaj niepowtarzalną szansę zapoznania się z n a d z w y c z a j n y m numerem naszego pisma. Jest on nadzwyczajny, bo po prostu pierwszy; nadzwyczajny, bo następne będą inne; nadzwyczajny, bo takie jest wszystko co robimy; nadzwyczajny – bo tacy są nasi uczestnicy; wreszcie nadzwyczajny, bo taki jest nasz Dom i Fundacja, która zapewnia jego funkcjonowanie; nadzwyczajny, bo nasz; nadzwyczajny, bo ... Jeśli przesadziłem, to naprawdę bardzo niewiele. Jedynym sposobem przekonania się o tym jest wizyta w naszym Domu – serdecznie zapraszamy. Na razie zachęcamy do przejrzania tego numeru **Kwartalnika**. Można go uznać za pewnego rodzaju vademecum naszej placówki.*

Imy Pelosenti

„Co piszczy w trawie?”

rys. Przemysław
Kempiński

Pod znakiem krzyża maltańskiego

Szpitalny zakon rycerski nazywany pierwotnie Zgromadzeniem czy też Wspólnotą Świętego Jana jest najstarszym z istniejących obecnie zakonów rycerskich. Powstał w XI wieku w Jerozolimie na bazie hospicjum fundacji wiojskich kupców z państewka Amalfi. Celem osadzonego w nim bractwa była opieka nad pobożnymi podróżnikami do Grobu Świętego, obrona wiary (tuitio fidei) oraz niesienie pomocy ubogim (obsequium pauperum). Po ad to do obowiązków szpitalnych braci należała zbrojna ochrona pielgrzymów, co przekształciło Zgromadzenie w regularny zakon rycerski.

W tym czasie Zgromadzenie przyjęło regułę św. Augustyna. Jego godłem stał się ośmioramienny krzyż symbolizujący osiem błogosławieństw. Poza ślubem posłuszeństwa i ubóstwa rycerze składali także obietnicę opieki nad chorymi.

Po upadku Królestwa Zakon przeniósł się na Cypr, a w 1309 roku, po zdobyciu wyspy Rodos założył tam własne państwo. Od tego czasu członkowie Zgromadzenia nazywani byli Kawalerami Rodyjskimi.

W 1530 roku Zakon został

wyparty z wyspy przez wojska tureckie i przeniósł się na Malte, na półwysep Il Borgo. Kawalerowie Maltańscy, gdyż tak teraz zaczęto nazywać Zakon, doprowadzili swą wyspę do cywilizacyjnego rozkwitu. Malta stała się chętnie odwiedzana, kwitnącą wyspą. Obiektem podziwu całej Europy była zakonna służba medyczna. Wielką sławę zyskał sobie Lazzaretto, duży zakonny szpital, w którym stosowano najbardziej postępowe wówczas metody leczenia. Szczególny nacisk w opiece nad chorymi położono na aseptykę, chirurdzy maltańscy dokonywali w nim nader skomplikowanych operacji.

Rok 1798 był dla Zakonu momentem przełomowym, w czerwcu wojska Napoleona Bonaparte obległy i zajęły siedzibę Zakonu – Malte. Starania o odzyskanie Malty, ewentualnie przejęcie jakiejś innej wyspy (w grę wchodziła przez pewien czas Gotlandia, Elba, i Korfu) nie dały rezultatu.

W Polsce Zakon istniał od XII wieku i nazywany był w ciągu swej historii Zakonem Joannitów, Zakonem Szpitalników, Zakonem Świętego Jana. Pierwsza komandoria joannicka powstała w Małopolsce, w Zagości. Stopniowo Szpitalnicy rozszerzali działalność na terenie kraju. Najdłuższą, bo 600 – letnią historię ma komandoria w Poznaniu, której świadectwem jest nazwa poznańskiej dzielnicy Malta i nazwa miejsca Komandoria. Kawalerów sprowadzono do Poznania w 1170 roku, by

pełnili służbę w szpitalu dla ubogich i wędrowców przy kościele św. Michała.

Wwieku XIX zaczęły wyłaniać się nowe formy organizacyjne Zakonu. Kawalerowie Maltańscy, zamieszkali na terenie danego kraju zaczęli zrzeszać się w odrębne związki narodowe. Na terenie Polski pręźnie działał Związek Śląski Zakonu Kawalerów Maltańskich, z jego inicjatywy powstał szereg szpitali: szpital św. Juliana w Rybniku (1870), szpital św. Jadwigi w Trzebnicy (1871), szpital św. Elżbiety w Friedland (1892), i Schurgast (1894), szpital dziecięcy św. Anny we Wrocławiu (1893), szpital św. Józefa w Reichthal (1897). Na niektórych do dziś widnieje znak maltańskiego krzyża.

Pierwsza wojna światowa zaktywizowała Zakon Maltański na terenie całej Europy. Kawalerowie przekształcali swe szpitale w szpitale wojskowe i polowe (szpital św. Jana i św. Elżbiety w Londynie) przekazywali do dyspozycji rannym pociągi sanitarne (organizacja włoska), sanatorium w Bawarii (Stowarzyszenie Reńsko – Westfalskie), 44 szpitale rezerwowe (Związek Śląski).

Whistorii dzieł humanitarnych Związku Polskich Kawalerów Maltańskich najbardziej zasłużony jest szpital Maltański w Warszawie. Otwarty 7 września 1939 roku szpital odegrał chlubną rolę podczas obrony stolicy. Funkcjonował też przez całą okupację jako szpital Państwa Podziemnego i odznaczył się w Powstaniu Warszawskim. Założone przez Zakon szpitale funkcjonowały w wielu krajach Kontynentu w czasie całej II wojny światowej. Otoczono w nich opieką tysiące rannych żołnierzy i jeńców wojennych. W tym okresie pręźnie powstawały i rozwijały się również nowe formy pomocy medycznej np.; niemiecka służba transportu sanitarnego Malteser – Hilfsdienst, w której korpusty ratownicze Zakonu przygotowane zostały do niesienia pomocy ofiarom klęsk żywiołowych, takich jak huragany, powodzie i trzęsienia ziemi.

Warto podkreślić, że działalność charytatywna, liczne akcje humanitarne i medyczne Zakonu do dzisiaj wykraczają poza granice Europy. W Jerozolimie nadal funkcjonuje przychodnia będąca kontynuacją tradycji Świętej Lecznicy. W Afryce Kawalerowie Maltańscy zaznaczają swoją obecność niosąc pomoc ludziom dotkniętym

trędem, szpitale Zakonu istnieją też w krajach Ameryki Południowej.

Obecnie, od 1834 roku siedzibą Zakonu jest pałac przy Via Condotti w Rzymie. Głową Zakonu jest Wielki Mistrz – obrany w 1988 roku Brytyjczyk Andrew Bertie. Zakon liczy obecnie ok. 10 tysięcy członków zrzeszonych w pięciu Wielkich Przeoratach, czterech Podprzeoratach i 39 związkach narodowych. Utrzymuje stosunki dyplomatyczne w randze ambasadora z ponad osiemdziesięcioma państwami. W 1994 roku uzyskał status Stałego Obserwatora przy Organizacji Narodów Zjednoczonych. Posiada własny rząd, system monetarny, sądownictwo, wydaje znaczki pocztowe. Symbolem Zakonu jest nadal biały krzyż o ośmiu rogach, zwany też krzyżem cnót. Podczas uroczystości kościelnych Kawalerowie występują w tzw. kullach – czarnych opończach z wyhaftowanymi białymi krzyżami maltańskimi, które nawiązują do średniowiecznych szat zakonnych. Przy innych uroczystych okazjach obowiązują mundury XIX – wiecznego kroju czerwoną barwą kurtek nawiązujących do dawnych tunik. Odznaką osobistą jest emaliowany krzyż na czarnej wstążce. Jego zdobienia zależą od kategorii członka.

Celami jakie obecnie Zakon stawia przed swoimi członkami jest przyczynianie się do chwały bożej poprzez służbę w wierze i Kościołowi Rzymskiemu, a przede wszystkim pomoc chorym, uchodźcom, potrzebującym. Zakon Maltański realizuje swe cele poprzez niesienie pomocy humanitarnej, medycznej i duchowej, zarówno w czasie wojny jak i pokoju.

*Osoby zainteresowane szczegółowym poznaniem historii Zakonu zachęcam do przeczytania następujących pozycji:

- T.W. Lange, Szpitalnicy Joannici Kawalerowie Maltańscy, Poznań 1994
- T.W. Lange, Dzieje Związku Polskich Kawalerów Maltańskich, 2002
- T.W. Lange, Suwerenny Rycerski Zakon Szpitalników Świętego Jana, zwany Maltańskim w Pro Fide Rege ed Lege nr 3/4 (29) 1997
- T.W. Lange, Polacy w Zakonie Maltańskim w Pro Fide Rege ed Lege nr 2 (31) 1998

◆ Małgorzata Kaczmarek – Łuczka

W 1992 roku, na Zamku Królewskim w Warszawie odbył się pierwszy powojenny Konwent Związku. Uczestniczyło w nim 76 Kawalerów i Dam Maltańskich. Prezydentem wybrano Władysława hr. Tarnowskiego, pierwszym wiceprezydentem został dr Ciechanowiecki, drugim i jednocześnie

tworzenie punktów pomocy medycznej, domów dla osób nieuleczalnie chorych, organizowanie pielgrzymek, sprawowanie pieczy nad Kościołem św. Maksymiliana Kolbe w Nowej Hucie i Kościołem p.w. św. Jana Jerozolimskiego za Murami w Poznaniu. „Pomoc Maltańska” nie pozostaje również obojętna na los ludzi

Działalność Związku Polskich Kawalerów Maltańskich

delegatem na kraj Ju.usz hr. Ostrowski. Podczas Konwentu obrabowano głównie nad powrotem Związku do raju, przegłosowano także nowelizację prz. t wojennego Statutu Związku.

Kolejny Konwent odbył się w 1997 roku w Krakowie. Prezydentem został wybrany Juliusz hr. Ostrowski.

Związek zrzesza obecnie 147 Kawalerów Maltańskich, z czego ponad połowa mieszka w Polsce. W diecezji poznańskiej mieszka 12 członków Związku, delegatem na Poznań jest Maciej bar. Heydel.

Akcja charytatywna Zakonu Kawalerów Maltańskich na rzecz Polski rozpoczęła się w latach 1980 – 81. W tym okresie powstał w Londynie Maltański Komitet Pomocy Szpitalom w Polsce. Dzięki jego działalności potrzebujący Polacy otrzymali lekarstwa, odzież i żywność, przychodnie lekarskie zaopatrzone w sprzęt medyczny. Związek Polskich Kawalerów Maltańskich w miarę swoich możliwości uczestniczył lub pośredniczył w akcjach charytatywnych, gdy darczyńcami były Związki Maltańskie innych państw.

Na terenie Wielkopolski cele charytatywne Związku Polskich Kawalerów Maltańskich realizuje Fundacja Polskich Kawalerów Maltańskich „Pomoc Maltańska”, której prezesem jest dr faciej Koszutski. Jej siedziba znajduje się w Poznaniu, w historycznym dla Zakonu miejscu przy Kościele św. Jana Jerozolimskiego, za Murami.

„Pomoc Maltańska” realizuje swe cele poprzez: organizowanie pomocy dla osób, które znalazły się w trudnych warunkach materialnych;

poszkodowanych w wyniku klęsk żywiołowych. W 1997 roku, we współpracy z Malteser – Hilfsdienst pomogła 250 rodzinom z Kotliny Kłodzkiej i Opolszczyzny przeznaczając na remonty domów 400 000 złotych.

Od 1993 roku pod auspicjami Związku Polskich Kawalerów Maltańskich w ramach działalności charytatywnej Parafii Św. Jana Jerozolimskiego Za Murami działa **Specjalistyczna Przychodnia Onkologiczna „Pomoc Maltańska”**. Posiada ona wszelkie uprawnienia publicznej służby zdrowia. Głównym celem przychodni jest prowadzenie wzorowej placówki, która zapewniając opiekę medyczną na najwyższym poziomie, będzie również w myśl dewizy św. Augustyna przykładem katolickiego stosunku do pacjenta: „Gdy Bóg jest na pierwszym miejscu, wówczas wszystko jest na właściwym miejscu”. Opieką objęto w przychodni wszystkich dotkniętych chorobą nowotworową, a szczególnie ludzi najuboższych, których nie stać na leczenie w placówkach publicznej służby zdrowia. Specjaliści pracują w myśl zasady, że każdy pacjent, który zgłosi się do przychodni jest przyjmowany tego samego dnia.

◆ Małgorzata Kaczmarek – Łuczka

gALERIA AIR3IAP
Z DRUGIEJ STRONY

Rys. Wiesław Piotrowski

gALERIA AIR3IAP
Z DRUGIEJ STRONY

Historia Domu Pomocy Maltańskiej

Obiekt mieszczący się przy ul. Dworcowej 16 należy do kompleksu budynków Parafii św. Józefa w Puszczykowie. Zbudowano go na przełomie lat 70 – tych i 80 – tych. Początkowo mieścił się w nim magazyn, w którym gromadzono materiały niezbędne do budowy kościoła. Później pomieszczenia na piętrze przekształcono w sale katechetyczne. Od czasu, gdy nauczanie religii wprowadzono do szkół, budynek stał pusty, nie był w żaden sposób wykorzystany.

Kiedy 1997 roku Zgromadzenie Ducha Świętego przekazało go Fundacji Związku Polskich Kawalerów Maltańskich „Pomoc Maltańska”, zapadła decyzja o konieczności dokonania generalnego remontu budynku. Przed członkami ZPKM stało również zadanie przebudowy i przystosowania istniejących w nim pomieszczeń do potrzeb powstającej placówki. Przede wszystkim należało doprowadzić budynek a wraz z nim przylegający ogród do stanu używalności. Latem 1997 roku grupa belgijskich skautów, w ramach wakacji spędzanych w Polsce, rozpoczęła prace remontowe. Młodzież uporządkowała ogród, wyniesiono niepotrzebne sprzęty z budynku, skuto tynki. W 1999 roku rozpoczęto generalny remont budynku, na który składały się m.in.: przebudowa ścian wewnętrznych, wymiana stolarki wewnętrznej i zewnętrznej oraz remont dachu. Na bazie projektu adaptacji Domu do potrzeb niepełnosprawnych wymieniono instalację wodno – kanalizacyjną, elektryczną i grzewczą.

Budynek posiada dziś kotłownię olejową zapewniającą ciepłą wodę i ogrzewanie. Wykonanie przyłączy kanalizacyjnych oraz utwardzenie drogi dojazdowej zostały opłacone z funduszu Miasta Puszczykowa. Ostatnim, niewątpliwie najważniejszym etapem prac remontowych i modernizacyjnych było dostosowanie poszczególnych pomieszczeń do potrzeb osób niepełnosprawnych intelektualnie. W łazienkach poszerzono drzwi i zlikwidowano progi, umożliwiając swobodny wjazd wózkiem inwalidzkim, zainstalowano też poręcze pozwalające na sprawne i bezpieczne poruszanie

się w nich. Dwie łazienki wyposażono w kabiny natryskowe, ściany i podłogi wyłożono kolorową, estetyczną glazurą. Prace remontowe budynku trwały do czerwca 2000 roku.

Obecnie funkcje pomieszczeń w Domu wyglądają następująco: na parterze znajduje się duża, przestronna szatnia, świetlica, dwa pomieszczenia kuchenne, jadalnia, łazienki, na piętrze natomiast mieszczą się trzy sale do zajęć terapeutycznych, gabinet p. kierownika, pokój do zajęć indywidualnych i łazienki. Świetlica jest bogato wyposażona w pomoce do zajęć, zakupiono różnego rodzaju gry planszowe, łamigłówki, klocki dydaktyczne. Uczestnicy wraz

Zajęcia kulinarne

z opiekunami sukcesywnie gromadzą też biblioteczkę książek, albumów i popularnych czasopism. W świetlicy znajduje się ponad to sprzęt audio – video.

Pomieszczenia kuchenne urządzone są estetycznie i funkcjonalnie. Wyposażone zostały w nowoczesne urządzenia, umożliwiające przeprowadzanie zajęć z zakresu gospodarstwa domowego: zainstalowano płytę grzejną, czajniki bezprzewodowe, zmywarkę. Z biegiem czasu zakupiono również kuchenkę mikrofalową i piekarnik. Pomieszczenia te są czyste, zadbane, dobrze utrzymane. Sale są duże, przestronne, zapewniają uczestnikom znaczną swobodę podczas zajęć. Każde pomieszczenie wygląda inaczej, gdyż prace jakimi poszczególne grupy dekorują ściany, nadają wnętrzu specyficzny,

indywidualny charakter. Największa z nich pełni również rolę sali do zajęć ruchowych. Zgromadzono w niej podstawowy sprzęt rehabilitacyjny: drabinki, rowery treningowe, piłki, obręcze i skakanki.

Na przełomie roku 2000/2001 w piwnicy budynku zaczęto organizować pracownię stolarską. Z funduszy pozyskanych przez Fundację zakupiono narzędzia służące do obróbki drewna, a także farby, bejce i lakiery umożliwiające utrwalanie gotowych wyrobów uczestników.

Popołudniowy odpoczynek w ogrodzie

Rozważając problem bazy lokalowej i wyposażenia Domu należy wspomnieć również o otoczeniu budynku.

Zajęcia w stolarni

W latach 1997 – 1999 do potrzeb Domu przystosowano położony na tyłach teren. Przede wszystkim osuszono i przeprowadzono niwelację terenu. Obecnie Dom otoczony jest pięknym ogrodem, posadzono w nim drzewa i krzewy iglaste. Trawnik za Domem stwarza latem i jesienią możliwość spędzania czasu na świeżym powietrzu, jest miejscem popołudniowego odpoczynku, organizowania zajęć sportowo – rekreacyjnych, podejmowania gości. W 2001 roku część ogrodu przeznaczono na uprawę roślin ozdobnych i warzyw.

◆ Małgorzata Kaczmarek – Łuczka

Wiosna

Wiosna przedwiośnie
 Znów coś rośnie na sośnie
 Wielkanocny zając bycia radośnie
 A starsza pani maluje p'sanki na krośnie
 Teraz ptaki śpiewają
 Drzewa rozkwitają
 I wszyscy ludzie o świętu ch gadają
 Pisanki namalowane
 Bacie w wazonie postawione
 Jajkiem święconym każdy się podzielił
 I w świąteczny urok każdy się wcielił

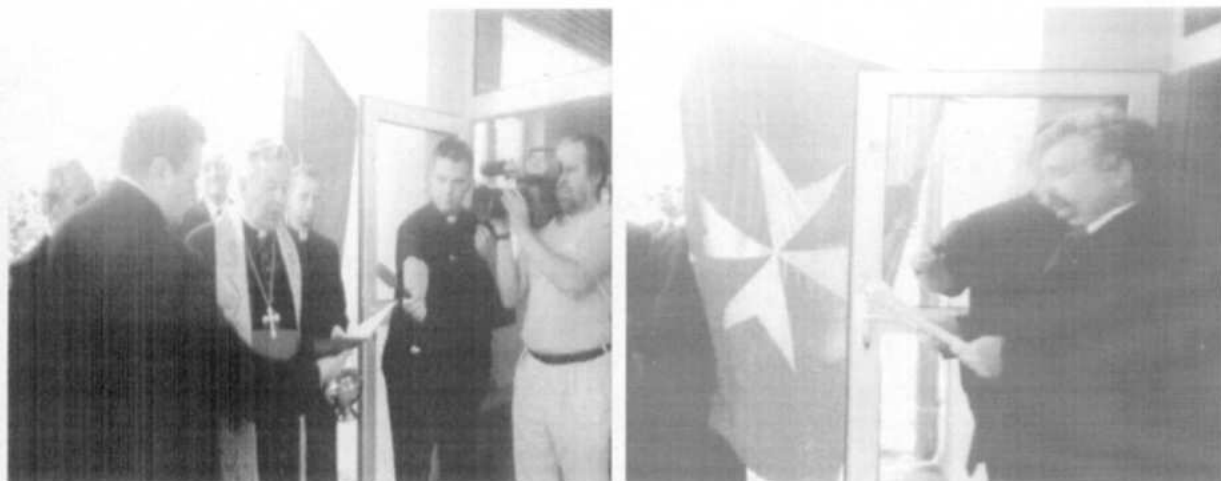
Wiesław Protrowski

„wiosna” – Alicja Woźna

Uroczyste otwarcie Domu Pomocy Maltańskiej

Puszczykowo ; czerwiec 2000.

Otwarcie Domu Pomocy Maltańskiej w Puszczykowie odbyło się 21 czerwca 2000 roku. Wśród zaproszonych gości byli przedstawiciele władz kościelnych, Związku Polskich Kawalerów Maltańskich, Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego, Urzędu Marszałkowskiego, Starostwa Poznańskiego, Miasta Puszczykowa oraz Darczyńcy placówki.

Dom Pomocy Maltańskiej

przed ...

... i po remoncie

◆ Jerzy Pelowski

Dom na co dzień

Dom Pomocy Maltańskiej funkcjonuje na zasadach Powiatowego Środowiskowego Domu Samopomocy, na podstawie umowy zawieranej corocznie pomiędzy Powiatem Poznańskim i Fundacją ZPKM. Dotacja przekazywana jest przez Wojewodę Poznańskiego za pośrednictwem Starostwa Powiatowego. Jest placówką przeznaczoną dla osób, które ukończyły szesnasty rok życia. Uczestnikami zajęć są głównie osoby niepełnosprawne intelektualnie, które z różnych przyczyn nie mogą podjąć pracy, nawet w warunkach chronionych.

Niezbędna dokumentacja gromadzona jest w Gminnych Ośrodkach Pomocy Społecznej, a następnie przekazywana do Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu. Poszczególne osoby kierowane są na czas określony – od dwóch do dwunastu miesięcy.

W okresie od 1 lipca 2000 do 30 czerwca 2002 uczestnikami zajęć były 23 osoby zamieszkujące na terenie gmin: Mosina, Puszczykowo, Luboń, Kórnik, Strzelnice Wielkie i Dopiewo. Aktualnie w zajęciach uczestniczy 16 osób z gmin: Mosina, Puszczykowo, Luboń.

Zgodnie z kontraktem zawierającym między uczestnikami a PCPR, Dom Pomocy Maltańskiej świadczy następujące usługi: wspieranie psychologiczne – pedagogiczne i edukacyjno-terapeutyczne, usprawnianie do funkcjonowania w społeczeństwie, rehabilitację ruchową.

Kadrę placówki stanowią kierownik Domu, pedagog specjalny, psycholog oraz opiekunowie – wychowawcy, wśród których są: terapeuta zajęciowy, pedagog specjalny i pracownik socjalny. Podstawowym zadaniem opiekunów – wychowawców jest organizowanie zajęć terapeutycznych w grupach. Zajęcia te odbywają się po gimnastyce i śniadaniu, między godziną 10.00 a 13.30. uczestnicy pracują w trzech grupach. Aktualnie każda z nich stara się nastawić na pewien wybrany obszar aktywności manualnej.

Zajęcia plastyczne prowadzone są przez instruktora terapii zajęciowej. Prace

wykonywane są z dużym zaangażowaniem, ponieważ uczestnicy wykorzystują w nich

I Wystawa Prac Plastycznych Uczestników Domu Pomocy Maltańskiej w Puszczykowie zorganizowana przy współpracy z Mosińskim Ośrodkiem Kultury – marzec 2002

niezwykle interesujące materiały: farby do malowania na szkłe i porcelanie, kredki pastelowe, tworzywo przyrodnicze. Prace plastyczne tej grupy eksponowane są w placówce, nadając wewnątrz indywidualny i niepowtarzalny charakter.

W zajęciach z zakresu szycia i elementów dziewiarstwa uczestniczą głównie kobiety. Haft i tkactwo są technikami niezwykle pracowitymi, wszystkie wytwory wykonywane są jednak z dużą cierpliwością.

Prace tej grupy: ozdobne poduszki, serwety,

Haft wykonany przez H. Tokarską

makramy służą bardzo często jako upominki

dla członków rodzin, kolegów i podejmowanych gości.

Podczas zajęć z zakresu obróbki drewna uczestnicy wykonują głównie przedmioty wykorzystywane w codziennym życiu: świeczniki, donice, ramy do prac plastycznych. Przedmioty te wykonane są bardzo estetycznie. Osoby uczestniczące w zajęciach w stolarni pełnią również rolę „konserwatorów” – dokonują w Domu drobnych napraw.

„Renowacja mebli” – zajęcia w stolarni

Zajęcia z zakresu gospodarstwa domowego odbywają się głównie w kuchni. Uczestnicy zapoznają się ze sposobami przygotowania prostych potraw, przechowywania surowców spożywczych, estetycznego podawania posiłków.

Popołudniami, w ramach zajęć świetlicowych organizowane są również warsztaty muzyczne.

Występ zespołu „MALTA BAND” – OBORNIKI 2003

Inną z form spędzania czasu po południu są spacer. Uczestnicy, zaspokajając potrzebę ruchu na świeżym powietrzu, utrwalają podstawową wiedzę z zakresu ruchu drogowego, uczą się bezpiecznego przechodzenia przez jezdnię.

Latem zajęcia świetlicowe odbywają się w ogrodzie. Bardzo często organizowany jest „tor przeszkód” z elementami wyścigu i współzawodnictwa. Uczestnicy zapoznają się z zasadami gier zespołowych: siatkówki, piłki nożnej. Część uczestników Domu zrzeszona jest w sekcji Olimpiad Specjalnych. W ramach treningu zawodników organizowane są również ćwiczenia z zakresu jazdy na rowerze, tenisa stołowego, pływania (na krytej pływalni w Lesznie).

H. Siąkowska – medal zdobyty podczas XIV Letnich Wielkopolskich Igrzysk Olimpiad Specjalnych Poznań 2001

◆ Artur Łuczka

KALENDARIUM

Odbędziemy teraz podróż w przeszłość. Będzie ona dosyć krótka, ale *bogata*; krótka, gdyż cofniemy się jedynie do połowy roku 2000, bogata, gdyż obfitująca w wiele wydarzeń. A proszę wierzyć, że przedstawiamy jedynie najistotniejsze fakty.

2000

-
- 21 czerwca Uroczyste otwarcie Domu Pomocy Maltańskiej – Środowiskowego Domu Samopomocy w Puszczykowie w obecności władz kościelnych, rządowych i samorządowych, Związku Polskich Kawalerów Maltańskich
 - 4 lipca Pierwszy dzień zajęć w Domu
 - grudzień Uroczyste spotkanie wigilijne – teatr cieni, wystawa prac
 - grudzień Udział w wojewódzkich zawodach tenisa stołowego

2001

-
- kwiecień Udział w V Wojewódzkim Przeglądzie Piosenki dla Osób Niepełnosprawnych
 - maj Uczestnictwo w integracyjnej imprezie zorganizowanej przez Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Sielinku – występ zespołu muzycznego *Malta Band* oraz ekspozycja prac
 - maj Wojewódzkie zawody sportowe organizowane w ramach Olimpiad Specjalnych
 - czerwiec Wycieczka do Ogrodu Zoologicznego w Poznaniu
 - wrzesień Rajd integracyjny – *Pozegnanie lata* – na terenie Domu Pomocy Społecznej w Lisówkach
 - listopad Czterodniowa wycieczka do Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Pieciewie k / Piły
 - grudzień Udział w wojewódzkich zawodach tenisa stołowego
 - grudzień Spotkanie Wigilijne – wieczór poezji, ekspozycja prac, kolędy

2002

- marzec / kwiecień Pierwsza Wystawa Prac Plastycznych uczestników Domu Pomocy Maltańskiej – w Mosińskim Ośrodku Kultury
- kwiecień Zawody w tenisie stołowym – na terenie Dziennego Ośrodka Adaptacyjnego w Poznaniu
- maj Impreza integracyjna – goście ze Środowiskowego Domu Samopomocy w Swarzędzu
- maj Wycieczka do arboretum w Kórniku
- maj Rajd *Wielka Majówka*
- czerwiec Wizyta Pana Ambasadora Zakonu Kawalerów Maltańskich ; udział w spotkaniu z okazji IX rocznicy otwarcia Specjalistycznej Przychodni Onkologicznej „Pomoc Maltańska” przy Parafii św. Jana Jerozolimskiego za Murami oraz II rocznicy otwarcia Domu Pomocy Maltańskiej w Puszczykowie
- czerwiec Zawody sportowe w dwuboju siłowym w DOA w Poznaniu
- lipiec - sierpień Dwa czterodniowe obozy integracyjne – jeden zorganizowany na terenie DPS w Pakówce, drugi – w naszym Domu, z bardzo bogatym programem (współorganizacja razem z Sekcjami Partnerskimi Olimpiad Specjalnych)
- październik Wycieczka na targi *Polagra*
- październik Rajd Integracyjny – Dom Pomocy Społecznej w Lisówkach
- grudzień Spotkanie wigilijne – *Opowieść Wigilijna*, kolędy, wystawa prac

2003

- luty Impreza walentynkowa – w Zespole Szkół Specjalnych w Mosinie
- kwiecień Druga Wystawa Prac Plastycznych „*przezpryzmat*” - zorganizowana wspólnie z Mosińskim Ośrodkiem Kultury

◆ Jerzy Pelowski

JUŻ WKRÓTCE !

Żeby nie trzymać Państwa w niepewności w kilku zdaniach przedstawimy, jakie działy będą zawierały kolejne numery naszego pisma (w nawiasach podajemy nazwiska osób - kadry i uczestników - odpowiedzialnych za poszczególne działy) :

Gabinety - wywiady, rozmowy (Lidia Łubińska, Piotr Lewandowski)

Z drugiej strony - tak nazwalimy naszą galerię.

Dlaczego z drugiej strony? bo taka właśnie nazwa przyszła nam do głowy na łamach naszego kwartalnika będziemy prezentowali wybrane prace (Agnieszka Przynoga, Wiesław Piotrowski)

Niechący usłyszałem. - zabawne sytuacje, jakie miały u nas miejsce (Małgorzata Kaczmarek - Łuczka, Urszula Gubańska)

„Od numeru do numeru” - czyli po prostu przegląd wydarzeń, które miały miejsce w naszym Domu w ciągu ostatniego kwartału (Agnieszka Przynoga, Aleksandra Kwiatkowska)

Strona Ministerstwa Spraw Zagranicznych - tutaj : współpraca z innymi placówkami, wycieczki, wyjazdy ... (Jerzy Pelowski)

Malta Press - jak dbamy o naszą kondycję fizyczną - sport i rekreacja w naszym Domu. (Przemysław Kukiołczyński, Łukasz Młyńczak)

W dwóch słowach - odpowiedzi naszych uczestników na trudne pytania (Lidia Łubińska, Hanna Siąkowska)

Święta Zmartwychwstania Pańskiego są dla nas szczególną okazją do podzielenia się z Państwem radością wynikającą ze zwycięstwa życia nad śmiercią oraz do złożenia najserdeczniejszych życzeń: zdrowia, spełnienia pragnień i pogody ducha.

Pracownicy i uczestnicy
Domu Pomocy Maltańskiej
w Puszczycowie

Rys. Hanna Siąkowska

KWARTALNIK MALTAŃSKI

WYDAJE
ŚRODOWISKOWY DOM
SAMOPOMOCY – DOM POMOCY
MALTAŃSKIEJ
62 - 041 PUSZCZYKOWO
UL. DWORCOWA 16
TEL/FAX 819 - 44 - 46

NINIEJSZY NUMER KWARTALNIKA ZOSTAŁ ZREDAGOWANY PRZEZ:

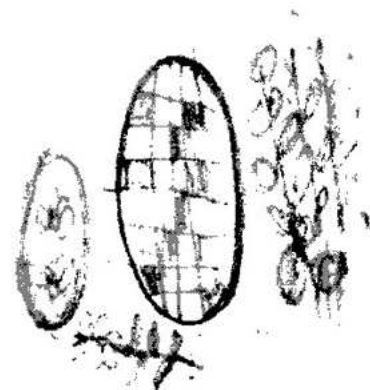
- *Jerzego Pelowskiego*
- *Małgorzatę Kaczmarek -
Luczka*
- *Artura Luczka*

WSPÓLPRACA:

- *Lidia Lubińska*
- *Maciej Heydel*
- *Maciej Koszutski*
- *Agnieszka Przynoga*
- *Przemysław Kukiolczyński*

Aleksandra Kwiatkowska
„Nasz Ogród”

Urszula Gubańska
„Przed Świętami”

Mirosław Kaczmarek
„Na dworze”